

[Søren Hansen]

Ved behandlingen af sidste lovforslag blev jeg opmærksom på, at det i dag ikke er forsvarsområdet, vi diskuterer. Det er jo godt det samme, for i forbindelse med forsvarsområdet siger regeringen jo om nedskæringer, at de er ødelæggende. Nu er der jo kun tale om kulturlovgivning her, så nu er det ikke ødelæggende nedskæringer, nu er det nedskæringer, der medfører, at man får udskudt problemernes løsning lidt. Her har vi altså forskellen mellem det ene og det andet sæt love.

Det er altså vedrørende kulturlovene, at vi kun udskyder problemerne en lille smule. Vi ved ellers fra de seneste besvarelser, vi har modtaget, også fra nogle af ministerens kommentarer, at der er nok så store problemer. Statens museumsråd nævner store konserveringsbehov. De siger, at udsættelsen af revisionen hindrer løsningen på en række områder. De siger, at udskydelsen af revisionen medfører påtrængende økonomiske problemer for en række museer, og ministeren giver dem også ret og siger, at der er en række områder, som hun gerne ser løst. Hvad var så mere naturligt, end at vi fik en revision, men som sagt, regeringens svar er altså: vi udskyder lovrevisionen.

Det, vi burde gøre, var at løse museernes økonomiske og administrative problemer. Det er ikke det, lovforslaget sigter på, det er snarere det modsatte. Alene af disse grunde kan socialdemokratiet ikke tilslutte sig lovforslaget.

Elisabeth Krog (KF):

Ved dette lovforslag udskydes revisionen af museumsloven til folketingsåret 1983-84, ligesom der sker en vis begrænsning i den automatiske regulering af nogle af museums-tilskuddene.

I det konservative folkeparti har vi ønsket en revision af museumsloven. Vi kender museernes vanskeligheder, og vi har hver gang beklaget de gentagne udsættelser af lovens revision. Vi har villet afvente Møllmann-udvalgets rapport. Nu har vi den, og når regeringen nu alligevel fremsætter forslag om udskydelse af revision af loven, skyldes dette udelukkende den økonomiske situation, som tvinger regeringen til at forsøge at undgå at fremsætte nye udgiftskrævende love.

Også dette lovforslag indeholder derfor et bortfald af den automatiske pristalsregule-

ring af nogle af driftstilskuddene til museer og museumsrådene, som i 1983-84 tænkes erstattet af en 4 pct.s regulering i samklang med bestræbelserne i almindelighed for at få en stigningstakt i arbejdsvederlag m.v. på 4 pct. over en 2-årig periode og bortfald af automatikken i lønreguleringerne.

Nu har vi altså fået Møllmann-udvalgets betænkning, og regeringen vil følge dens indstillinger om den nye ansvarsfordeling mellem miljø- og kulturministeriet.

Fra konservativ side har vi været noget betænkelige og bekymrede ved en opsplitning af ansvaret mellem de to ministerier, med hvad dette kunne indebære af risiko for samarbejdsproblemer og konflikter. Vi kan stadig være noget betænkelige, men med udskydelsen af revisionen og en lidt afventende holdning kan vi måske få lejlighed til at se, hvordan denne nye ansvarsfordeling virker i hverdagen, og hvordan samarbejdet mellem museer og fredningsstyrelse forløber. Her ligger der måske en mulighed for at ændre ting, der viser sig uhensigtsmæssige, ved næste korsvej.

Det kan vise sig, at man har fået trukket grænserne skævt ved, at ansvaret for vore fortidsminder er splittet op på den måde, bortset fra den eventuelle bitterhed, det kan skabe blandt de mennesker, som arbejder med tingene.

Miljøministeriet får vide, mangeartede og måske uklart fortolkede beføjelser. Man bør selvfølgelig være på vagt over for mulighederne for dobbeltadministration, og at det ikke fører til en uhensigtsmæssig opbygning af et udgiftskrævende dobbelt arkæologisk apparat.

Vi erkender, at mange museer har store økonomiske vanskeligheder, men dette er, hvad vi kan udrette for dem i øjeblikket, og vi vil ikke købe den parallelisering med forsaret, som vi har hørt så meget om nu, for det er jo ikke sådan inden for kulturområdet, at man i løbet af en 10 års periode f.eks. har mere end halveret det antal mennesker, der er beskæftiget inden for området, og at man i den grad har været loyal over for sparebe- stræbelser, som man har inden for forsaret i den forløbne tid.

Det konservative folkeparti kan derfor tilslutte sig lovforslaget, men vil med opladt øje følge udviklingen i samarbejdet mellem